

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 marca 1921 roku

w przedmiocie rozciągnięcia rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich oraz ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich na ziemię przyłączone do Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12-go października 1920 r.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. № 16 z 1921 r., poz. 93) — Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Na ziemię, wskazane w art. 1 powołanej ustawy z dnia 4 lutego 1921 r., rozciąga się moc obowiązująca:

- a) rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich (Dz. Ust. z r. 1919 № 73, poz. 428);
- b) ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich (Dz. Ust. № 70 z 1920 r. poz. 461).

§ 2. Do czasu wprowadzenia hipotek na obszarze ziem, określonych w § 1, należy o odmowie na przelew prawa własności zawiadamiać w terminie, określonym w art. 5 powołanego w § 1 p. a. tymczasowego rozporządzenia, również starszych notariuszy.

§ 3. Do czasu właściwej organizacji urzędów ziemskich na obszarze ziem, określonych w § 1 tworzy się:

- a) delegatury okręgowe Głównego Urzędu Ziemskiego:
wołyńską na powiaty: łucki, rówieński, dubieński, kowelski, włodzimierski, krzemieniecki, ostrogski, lubomelski i horochowski;

poleską na powiaty: piński, brzesko-litewski, łuniniecki, kobryński, prużański, kosowski, drohicki, kamieńsko - koszyrski, sarnieński i białowiecki, i

nowogródzką na powiaty: nowogródzki, wołkowycki, słonimski, baranowicki, nieświeżski, stolpecki, grodzieński, dunilowicki, dziśnieński, lidzki, wilejski i wołożyński—z miejscem urzędowania delegatur okręgowych w siedzibach urzędów wojewódzkich;

- b) podległe wymienionym delegaturom okręgowym Głównego Urzędu Ziemskiego komisaryaty powiatowe ziemskie z terytorjalną kompetencją na powiat i miejscem urzędowania w siedzibach władz powiatowych.

§ 4. Na czele delegatury okręgowej stoi delegat Okręgowej Głównego Urzędu Ziemskiego, mianowany przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, jemu bezpośrednio podległy i przed nim odpowiedzialny za swe czynności.

Delegat okręgowy Głównego Urzędu Ziemskiego mianuje, uwalnia i przenosi urzędników swego okręgu do X stopnia służbowego włącznie. Urzędników delegatury okręgowej od IX stopnia służbowego włącznie i wyżej mianuje, na wniosek delegata, Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego.

Komisaryat powiatowy ziemski składa się z komisarza powiatowego ziemskiego, jako kierownika urzędu, służbowo podległego właściwemu delegatowi okręgowemu Głównego Urzędu Ziemskiego, oraz potrzebnej liczby urzędników.

Komisarzy ziemskich powiatowych mianuje Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego, innych zaś urzędników komisaryatu — Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego lub delegat okręgowy Głównego Urzędu Ziemskiego,

§ 5. Do zakresu działania delegatur okręgowych Głównego Urzędu Ziemskiego i komisaryatów powiatowych ziemskich należą sprawy, przekazane w ustawach i rozporządzeniach okręgowym urzędem ziemskim i powiatowym urzędem ziemskim.

Do zakresu działania delegatur okręgowych należą nadto czynności, przewidziane w art. 9 powołanego w § 1 p. a. tymczasowego rozporządzenia Rady Ministrów.

§ 6. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc wszelkie sprzeczne z tem rozporządzeniem przepisy i rozporządzenia, obowiązujące na obszarach, określonych w § 1.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:

T. Wilkoński

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski